

3v1

ŠIKANA
VYKOŘISŤOVÁNÍ
OTROCKÉ PODMÍNKY

Jak se vymanit z koloběhu šikany a vykořisťování na pracovišti?

Hledejme řešení v sobě, NE ve volebních urnách!

V lednu 2010 jsme před branou Grammeru opakovaně vyjadřovali solidaritu s bojem zdejších zaměstnanců a dělili jsme se s nimi o naše zkušenosti a postřehy, jak boj vést co nejefektivněji. Co se od té doby změnilo? Mnoho ne! Pracující v Grameru jsou stále obětí útlaku, šikany a vykořisťování a musejí nadále snášet dopady práce v nedůstojných podmínkách.

Aby toho nebylo málo, tak před firemní bránu chodí škemrat o volební hlasy rasistická a xenofobní Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), která se snaží problémy pracujících zneužít pro získání vlastní politické moci. Její populistické „vyjadřování solidarity“ evidentně postrádá rozbor příčin vzniklých problémů a vizi reálné alternativy. DSSS nabízí pouze nacionalistické teze, které popuzují jedny pracující proti druhým - příslušníky majority proti příslušníkům minorit - místního dělníka proti dělníkovi, kterého nedůstojné podmínky v rodné lokalitě přinutily opustit svůj domov a stát se „lidským zdrojem“ v Česku. DSSS také nezapomíná na demagogické fráze o tom, jak zahraniční kapitál vykořisťuje českého dělníka, jako by snad českým kapitálem disponující šéfové představovali pro pracující nějaké osvobození a důstojné postavení. Selský rozum stačí k pochopení toho, že pro pracujícího jsou čeští vlastníci firem, šéfové a management stejnými otrokáři jako ti kdekoliv jinde ve světě. Stejně evidentní je také to, že stejně jako kapitalistické praktiky vykořisťování mají mezinárodní základ a vazby, tak jsou mezinárodní i zájmy pracujících. Jinými slovy „bílého“ pracujícího dělníka z tzv. majoritní společnosti pojí společné zájmy s dělníkem romským, ukrajinským či asijským - všichni jsou obětí organizované sítě šéfů nejen v zahraničí, ale také těch působících v Česku. Problematický tedy není jen globalizovaný kapitalismus, ale také nacionalistický kapitalismus uzavřený do hranic tzv. národních států, jenž DSSS označují za svobodnou alternativu.

Skutečnou svobodu místo stranického útlaku!

Nepředstavuje-li DSSS řešení, lze tedy hledat pomoc u jiných politických stran? Odpověď zní: ROZHODNĚ NE!!! Stranická politika je problematická ze své nejzákladnější podstaty. Jakým způsobem funguje? Jednou za čas je nám nabídnuta možnost zvolit si své vládce a zastupitele, jejichž činy však nemůžeme během jejich volebního období reálně ovlivnit. Politické strany jsou součást stávajícího systému a jako takové se logicky řídí tím, co jim diktují kapitálové kruhy a lobbyistické skupiny. Všechny sledují v první řadě svůj prospěch bez ohledu na líbivá slova o podpoře obyčejných lidí v předvolebních programech. Politici a političky usmívající se na billboardech nejsou naši spojenci! Jsou to spojenci ekonomických elit, odtržení od reality našich životů, kteří si nárokují rozhodovat o nás bez nás. Mohou tak ale činit jen do té doby, dokud přistoupíme na jejich parlamentní divadlo a budeme jim zajišťovat moc vhazováním lístků do volebních uren. Pilíře jejich moci jsou tvořeny naším souhlasem projevovaným volební účastí a tichou podporou systému, který slouží jejich zájmům na úkor těch našich. Nesouhlas se systémem zastupitelské „demokracie“ a hlasitý odpor je proto způsobem, jak situaci změnit.

Neberme ohledy na to, zda před branou Grammeru či jinde škemrá o volební hlasy populisticky rasistická DSSS, nebo strany, které si do svého názvu daly slova jako "sociálně demokratická", "komunistická" či "lidová". Všechny totiž bez ohledu na jejich názvy a program v nás chtějí zbudit iluzi, že mohou naše problémy řešit za nás, pokud jim hodíme hlas do volební urny a zcela odevzdáme vlastní životy do jejich rukou.

My zde však nejsme proto, abychom říkali, že hlas máte dát nám! Neusilujeme o získání politické moci v parlamentním divadle. Nechceme být ovládáni, ale ani vládnout! Jsme zde proto, abychom vyjádřili názor, že náš hlas by neměl skončit pohřben ve volební urně, ale měl by sloužit jako nositel požadavků našeho boje vedeného mimo stranickou politiku. Zastupitelský systém ze své podstaty nemůže zásadně změnit naše bídné postavení ve společnosti a přiblížit nás ke svobodě. Nehledejme proto řešení ve volebních urnách, ale v sobě! Síla sebeorganizace je mnohem účinnější než bezzubý reformismus parlamentarismu. Nikoliv sliby straníků, ale sebevědomá a přímá akce organizovaných pracujících může dát věci do pohybu správným směrem.

Slepá ulička reformistických odborů

Nenechme se mýlit. Spojence nenajdeme ani mezi zkostnatělými byrokratickými odborovými centrálami, které se s politickými stranami bratříčkují a v době spontánního boje pracujících pomáhají managementu firem tento boj potlačit. I v Grammeru se naneštěstí stala tato zkušenost realitou. Stačí si vzpomenout na to, jak divokou stávku v lednu 2010 vedení reformistických odborů zardousilo odrazováním pracujících od pokračování ve stávce a vyhrožováním soudními postihy. Praxe odborové byrokracie, která se neorientuje ani v tom, co je zakotveno v ústavě ČR, není překvapující. Stejně tak není překvapující ani její bezmezný respekt vůči normám a zákonům, které potlačují práva pracujících a také její neochota proti těmto zákonům vystupovat.

Přes reformistické odbory s hierarchickou strukturou tedy cesta k důstojnému životu nevede! Když odbory, tak jedině ty samosprávné, rovnostářské, bez byrokratického vedení a předáků, kteří by rozhodovali za zavřenými dveřmi o nás bez nás. Naší volbou by měly být odborové svazy, na jejichž činnosti má možnost se podílet každý, kdo tvoří členskou základnu. Jedině takové bojovné organizace mohou být účinné a udržet boj v rukou pracujících, jejichž zájmům mají sloužit.

Místo drobků, celý koláč!

Kapitalismus již dávno vstoupil do fáze globalizace. Ta však zdaleka neznamená jen internet, mobilní telefon či pobočku rychlého občerstvení v každém koutě světa. Jde především o ekonomický proces spočívající ve snaze ještě více zvyšovat zisky kapitalistických elit na úkor práv sociálně znevýhodněných lidí - včetně pracujících v Grammeru či jinde ve světě! Náš boj proto musí být globální stejně jako je globální kapitalistický útlak, kterému čelíme. Je potřeba rázně odmítnout nacionalistické snahy rozbíjet dělnickou solidaritu vytvářením umělých dělítek na základě rasového, etnické či kulturního klíče. To, co nás skutečně dělí, je ekonomické rozvrstvení společnosti na ty, co vykořisťují, a ty, co jsou vykořisťovaní - na šéfy a jejich "námezdní otroky".

Nežádejme proto kosmetické úpravy tohoto vykořisťovatelského systému! Místo zmírňování otrockých praktik usilujme o jejich plné odstranění! Kapitalismus nás - obyčejné pracující, studenty a nezaměstnané - ožebračuje a odsuzuje k životu za hranicí lidské důstojnosti, zatímco šéfům a politickým elitám zajišťuje blahobyt a moc rozhodovat o budoucnosti druhých. Takový ekonomicko-politický systém nelze postupnými reformami přeměnit ve spravedlivý! Je nespravedlivý ze své podstaty a prohnilý od základů a jako takový si zaslouží pouze odstranění stejně jako otrocké, nevolnické a totalitní systémy v minulosti.

Už žádné „utahování opasků“ v době, kdy šéfové a mocní „tloustnou“ z koláče, který jsme my vlastní prací vytvořili!

Váš názor nás zajímá!!! Nebojte se nám ho poslat na e-mail: severni.cechy@csaf.cz

Vydala: Severočeská skupina Československé anarchistické federace (ČSAF) - severni.cechy@csaf.cz // www.csaf.cz